

СЪС СВОЯ ФИЗИОНОМИЯ

Самостоятелност, която поражда творчество ★ Чувството на отговорност — стимул в цялостната дейност на комсомолското дружество „Адалберт Антонов—Малчика“ при XI „б“ клас на Средното политехническо училище „Бачо Киро“ в Павликени

Сега, когато преглеждам бележките си от тяхното отчетно-изборно събрание, чуя се откъде да започна. Несъмнено комсомолското дружество при XI „б“ клас в средното политехническо училище „Бачо Киро“ — Павликени през миналата учебна година е водел богат и съдържателен живот. По стижанията на бившите десетокласници вече са изкристализирали в една определена представа за тяхната дейност — дейност, която им е донесла награди от Ученическият комитет на ДКМС в училището и от Окръжния комитет на Комсомола, но въпреки това... Но въпреки това кое е най-съществено? Кое е най-характерното в тяхната миналогодешна работа?

На събирането не присъствуваше класната им ръководителка (беше болна). А може би точно отукъ тръбам да започна. От САМОСТОЯТЕЛНОСТТА им, която при тях не е предвдъвана фраза, а нещо реално, осезаемо. През миналата година те няколко пъти са осъществявали заместителство без класната ръководителка. Не защото не я знаят и уважават (напротив), а защото са почувствували, че вече сами могат да поемат отговорност. И събирането, посветено на темата „Два свята — две младости“, преминало „напълно нормално“, с по-голяма свобода в изказванията, но същевременно и при висока дисциплина. Организационното събрание за подмяната на съюзните документи — също.

Значително място в докладите и изказванията бе отделено на работата им за повишаване на успеха. Този факт красноречиво говори, че те са осъзнали дълбоко смисъла на „престопа в училище“, че за тях три години в гимназията са преди всичко години на системен, упорит труд. И съвсем естествено е, че освен познатите форми на подготовка са потърсили и други. Примерно взаимните консултации. (Обикновено двама от най-добрите ученици по съответния предмет се споразумяват с останалите и в определен ден от седмицата идват в училище, където разясняват на изоставащите някои по-сложни въпроси по математика, физика). Има и нещо друго — в часовете на класния ръководител на класната, а отговорникът по учебната работа (два пъти в месеца) отчита успеха, дари причините за слабостите. А организираният „Разговор за безразличното и бездушното на ученика“, на който присъствували толкова много учители? Те сами подготвили доклад, изказвали се, спорили. И всичко това — с една цел: да се премахне всичко, което пречи на устрема им по пътя към върховете на знанието.

С проявите и инициативите си миналогодешните десетокласници са направили дружество то си „Адалберт Антонов — Малчика“ дружество **СЪС СВОЯ ФИЗИОНОМИЯ**. Премайки някои от традиционните форми на работа и отхвърляйки други (според тях остарели), момчетата и момичетата от бившия XI „б“ на практика са приложили решението на XI конгрес на ДКМС за превръщане дружеството в притегателен център за младежта. Бъв всички насоки на комсомолската дейност те имат свежи, запомнящи се прояви. Изоставили политинформациите — подготвили информационно табло „По света“, слушали лекции по актуални въпроси на международното положение: „Кризата на капитализма“, „Какво става в Китай?“, „Политиката на ГФР“. А вместо събрание по въпросите на патриотичното възпитание те подготвили рецитал-монтаж „Бележити хора в древна и нова България“, който покавали пред цялата гимназия и част от пионерите. В него участвували всички. Без изключение. Едни подготвили поканици (сے старобългарски шрифт) и нарисували декоративни, други били на входа в одежда на ста

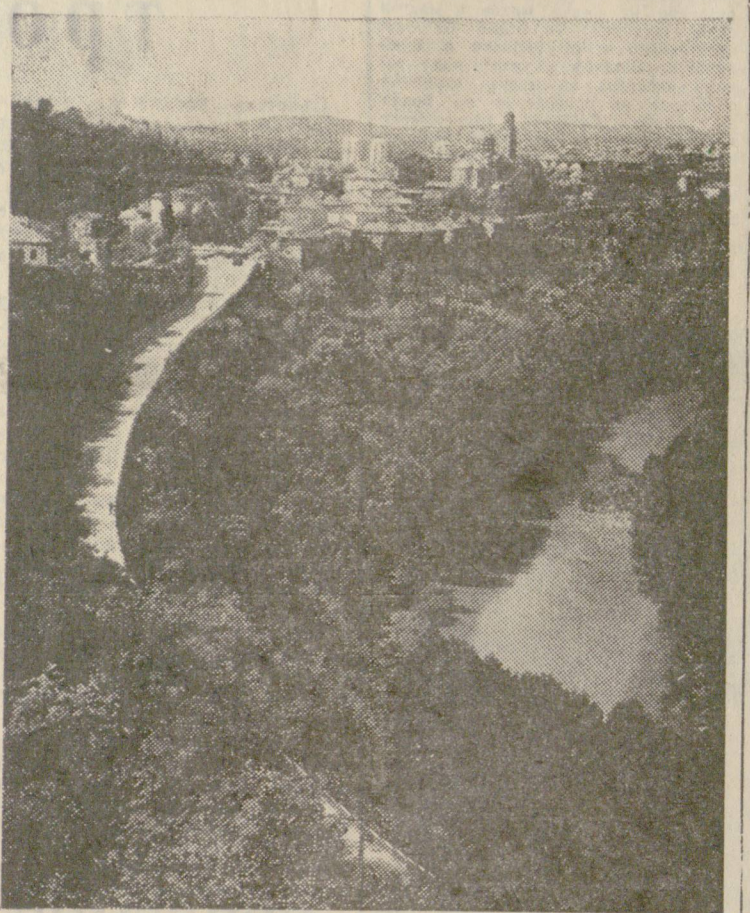
робългарски войни и извършвали своеобразен излит (на все кинго задавали въпроси от историята на България и след отговор го пропускали в салона). Трети (разбира се, в подходящи дрехи) изпълнявали ролите на бележити българи — царе, възрожденци — и пренасяли множеството в миналите героични години, четвърти се грижели за техническата част („от фар си направихме прожектор“). За резултатите от тази тяхна проява и досега говорят в училището. Заедно с останалите две паралелки подготвили и възникваща програма „Бойният път на РМС“, която изпълнили на срещата с бивши ремисисти, учили в „Червената гимназия“ — Павликени. Когато разговарях след събирането с тях, някой категорично заяви: „Трябва да пишем и за състезанието!“. Това състезание-конкурс било посветено на историята, настоящето и бъдещето на Павликени. Състезавали се два отбора — на момчетата и момичетата от класа. Журито също било от техни съученици. („Точно както го правят по телевизията. С гонг, с регламент — толкова време за мислене, толкова за отговор. Даже и с музикални антракти. Жалко, че нямаше победител, завърши наравно“).

В миналогодешната си работа сегашните единадесетокласници имат още редица интересни прояви. Активно са участвували в Тегатата републиканска

спартакиада, развили са оживе на туристическа дейност, не са забравили младежките забави. Може да се състави списък на извършеното и той, струва ми се, ще бъде доста дълъг. Но в случая не списъкът е важен, а онази нишка, която преминава през дългия низ инициативи и се прояви и на отчетно-изборното събрание. Тя е **ВИСОКОТО ЧУВСТВО НА ОТГОВОРНОСТ**, с което бившите десетокласници са изпълнявали замисленото и сега с него прещеняват критично някои моменти от работата си, набелязват идеи за успешното си дипломиране, за прояви в чест на 100-годишнината от рождението на вождя на световния пролетариат Владимир Илич Ленин. И налице е на това чувство, неговата постоянна проява, е доказателство за смислен, богат по съдържание и разнообразен по форма, комсомолски живот.

В края на разговора ни възникна малък „конфликт“. Попитах за записи някои от имената. Възразиха ми: „Без имена. Ако пишем някакво име, то не казва **ХИКС**“. Но в математиката **ХИКСЪТ** определя неизвместното и тук е неуместен. А пък и момчетата, и момичетата от XI „б“ клас си имат име — комсомолско дружество „Адалберт Антонов — Малчика“. Освен име — и гордост, че са до стоици за своя патрон.

Ангел ВЕЛИКОВ

Улица „Никола Пиколо“ — Велико Търново
Сн.: Н. ДИМИТРОВ

НОВИ КНИГИ

Димитър Благоев и Георги Димитров за печата

Редакторът на книгата „Димитър Благоев и Георги Димитров за печата“ Г. Лаковски е издирил и систематизирал почти двеста произведения или откъси от произведенията от различни характер (части от речи, бележки, журналистически материали, писма и др.) на двамата най-видни дейци на българското работническо движение. В предговора той се спира накратко на зараждането и оформянето на българската марксистическа мисъл за печата, отбелязвайки както пионерското дело на първите марксистичи начело с Д. Благоев, така и приноса на Г. Димитров. Още през 80-те години в първите си изказвания по проблемите на журналистиката, Д. Благоев посочва задачата на периодичния печат да бъде преди всичко обществена трибуна. Борбата на първите наши марксистичи в защита на социализма през последното десетилетие на миналия век допринася както за закаляването на социалистическата публицистика, така и за изясняването на схващанията на предизначението на печата. Още в програмната статия на вестник „Работник“ през 1892 г. като негова главна задача се посочва пропагандата сред българското работническо и инденте, политиката и програмата на социалдемократията.

Идеологическото укрепване на партията на българските марксистичи, преминало през редица вътрешно и външнопартийни полемики, бележи по-нататъшния развой на марксистическата мисъл по въпросите на журналистиката и печата. В редица статии Благоев защитава както единството на социалистическия печат и партийния контрол върху него, така и необходимостта от най-тесната му зависимост от нуждите на партийната организационна дейност. Негова задача е „да популяризира социалистическото учение, да изработва у четите му, чрез негово прилагане към обясняване на явленията из обществения и политическия живот, социалистически възгледи и социалистическо разбирание, с една дума, социалистически светоглед.“

Георги Димитров развива по-нататък марксистическото учение за печата. Той обръща специално внимание на професионалните издания, които играят важна роля за подготовката на работническата пропаганда и партийната литература и партийните органи. Изтъква значението на „Работнически вестник“ като организатор по време на Първата световна война и големите му заслуги за единството между професионалната и политическата организация на работниците, Г.

Вече петгодишна дружба свързва украинеца Григорий Дейнека и служителите от Свищовското пристанище Петър Милков. Обедини ги тяхната еднаква любов и привързаност към шахмата. И двамата са кандидати-майстори по шах. Отначало се свързали чрез турнир на кореспондентна игра. После започнали редовно да си пишат приятелски писма. Миналата година по покана на своя български приятел Григорий Дейнека бе гост на нашата страна. Обиколил с Петър много наши градове, прекарал една седмица и в Свищов.

Тази година Петър Милков и семейството му прекарал две хубави и щастливи седмици в Украйна. Убедил се е много голяма е общата на съветските хора към България. В село Алтинювка, Сумска област — родното място на Григорий, където той работи като зам. началника на жп възел, се е състояла вечер на българо-съветската дружба. Като на учил, че в селото има гости-българи, хората на Алтинювка се стекли в двора на културата. Участникът във Великата отечествена война Григорий Михалченко, който в състава на III украински фронт е взел участие в освобождаването на България, говорил за нацията страна, разказал спомени от ония паметни дни. Особено трогателен бил моментът, когато малката Мая — шестгодишната дъщеря на свищовския пристанищен служител Петър Милков, рецитирала на български език „Ода за СССР“ от Орлин Орлинов...

Нямам думи, за да разкажа за всичко — споделя Петър Милков. — Видях Москва, видях Ленинград, Киев и навсякъде почувствах силните и братски чувства към нас българите. Няма да забравя никога това.

Николай АЛЕКСАНДРОВ

Вечер за Цанко Церковски

В четвъртък, в Клуба на културните дейци — Велико Търново, Литературната група в града организира вечер за Цанко Церковски, по случай 100-годишнината от рождението му. Доклад за живота и творчеството на бележития син на Бяла черква, изтъкнатия общественик и сладкодумен автор, изнесе старши асистентът във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ Иван Трашлев.

След доклада студенти изпълниха произведенията от Церковски. Вечерта завърши с прожекция на филм

Ил. ПЕТРОВ

Кирил ТОПАЛОВ

Четникът от Дряновската епопея, който стана пропагандатор на социалистическите идеи

БЛИЗЪК ПРИЯТЕЛ И СЪРАТНИК НА БАЧО КИРО • СВЕЩЕНИКЪТ, КОЙТО ОСВЕТИ САМАРСКОТО ЗНАМЕ И УЧАСТВУВА В ОТБРАННАТА НА ШИПКА • ЕДИН ОТ ПЪРВИТЕ ДЕПУТАТИ НА ПАРТИЯТА ОТ ПАВЛИКЕНСКО

Съдбата на свещеник Петър Николов Драганов, роден през 1844 г. в с. Дичин, по нищо не се отличава от съдбата на поп Харитон, отец Кирил, поп Грую Бански и ония хиляди вълновани народни синове, които изнесоха върху главите си плещи тежестите на Априлското въстание от 1876 година.

Едва 22-годишен, през 1866 година той замества като градинарски работник в Румъния и тук попада в средата на българската революционна емиграция. Двете години, прекарани там, имат решаващо значение за формиране на революционно-демократичните убеждения на младия и умен градинар. И когато през 1873 г. в Дичин се основава местен революционен комитет, свършено естествено начело на него застава Петър Драганов и ласкал Васил Нелелчев от Бяла черква, близък приятел и съратник на Бачо Киро. Чрез своя учител Петър Драганов се свързва с Бачо Киро и изцяло се отдава на революционна дейност.

Неговата дейност не се ограничава само в Дичин — изпълнявайки специални поръчения, той обикаля много от павликениските села и активно подпомага местните революционни дейци.

През 1875 г. понема свещенически сан и става свещеник в родното си село. На пръв поглед буди недоумение обожавателството на Петър Драганов става свещеник в навечерието на Априлското въстание. Той е посветен на активна революционна дейност, а сега изведнъж решава да приеме духовен сан. Как да се обясни това негово решение?

Не може да има нищо общо с религията един човек, който е делил коравия зальк с хъповете във Влашко, лягал и ставал с револвер на кръста и отдавна е престанал да пости в сряда и петък.

Някои факти подсказват, че приемането на духовен сан от Петър Драганов става по внушение на Бачо Киро и Васил Нелелчев. Вероятно това е един добре обмислен тактически ход, за да се прикрие под расото дейността на младия революционер.

Изброявайки своята посветенна дейност напълно потвърждава правотата на горното предположение.

Свещеник Петър Драганов е един от най-дейните четници в четата на поп Харитон и геройски се сражава в Дряновския манастир. След разгрома на четата той по чудо успява да се прехвърли в Румъния; а през пролетта на 1877 г. се включва в нашето опълчение.

Името на свещеник Драганов е неразрывно свързано с една скъпа реликва за нашия народ

— на 6 май 1877 г. той освещава Самарското знаме.

Пожълтелите страници на един самарски вестник запазват за поколенията законична гавест за тоя важен момент в организирането на българското опълчение: „Знамето се освещава от свещеник Петър Драганов от Търновско, един от малцината останали живи от сраженията с турците при Дряновския манастир“ („Самарские губернские ведомости“, бр. 40 от 28 май 1877 година).

Поп Петър участва в Освободителната война и мъжествено на онова против петковския побойл. Неговото мъжество достойно е оценено от руското командване: „По отзиву на всички офицери в дружината, свещеник Драганов участва както при отбраната на Шипка, така и във всички нейни операции против турците. Ревностно и самоотвержено е изпълнявал своите длъжности и полага се да бъде награден“.

След Освобождението, верен на революционно-демократичните си убеждения, той се възвръща от големите въпроси на държавното устройство и дава своя принос за тяхното решаване. Установил се на постоянно местожителство в с. Дъсково, свещеник Драганов се утвърждава като един от най-популярните и най-авторитетните обществено-политически дейци във Великотърновския окръг. Активен и търсеща натура, той става член на либералната партия и три пъти е избран за народен представител — в Първото, Второто и Четвъртото Обикновено народно събрание.

В оня период либералната партия изразяваше интересите на широките слоеве древнобългарски стоконтролзидители. Тя беше поителателна сила за хора като свещеник Драганов, и тази през оня на въстаническата борба и Освободителната война.

Капитализмът създава набиращи сили, за да направи първите си стъпки, на историческата сцена все още не беше настъпила анархията, която щеше да изразява действителните интереси на народа. При тая конкретна и обективна обстановка по един естествен път най-честните и прогресивни народни синове навлизаха в либералната партия, вървайки искрено и дълбоко, че в нейната програма са възпитени съкровени народни идеали.

Разбира се, вазочарованието дойде по-късно. Законите на общественото развитие са железни и неумолими. Капитализмът не само набра сили, но и направи решителни крачки напред в своето развитие. Появи се и пролетариатът, който изяви своето право на живот, издигайки съвършено нови обществени идеали, дълбоко различни от мъгилите и неясни идеали на буржоазията.

Твърд и непоколебим в демократическите си схващания, свещеник Драганов решително скъсва с либералната партия, за да стане един от най-близките другари на Никола Габровски и пламенен пропагандатор на социалистическите идеи в Павликениският край.

Свещеник Драганов не е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

Свещеник Драганов е един обикновен надарен селски поп, чиято дейност не надхвърля рамките на енорията. Убедил се в правотата на социалистическите идеи, той развива огромна организаторска дейност в Павликениският край.

ни заслуги за политическото и класовото възпитание на бедните и фредните селски маси.

В последното десетилетие на миналия век Павликениският край е типичен селски район. Буржоазните партии хвърляха много сили там, за да завоюват терен, но тоя, че им се отдаваше лесно. Социалистическата пропаганда вече беше пуснала дълбоки корени сред първите селски маси, които стадаха от полицейските произволи и от антинародната политика на буржоазните правителства.

Наистина Никола Габровски и неговите най-близки другари все още не разбираха достатъчно ясно ролята на средните и дребните селски като естествени съюзници на пролетариата, но те агитираха като дейци от името на Българската работническа социалдемократическа партия и широко пропагандираха нейната програма. И ако партията може да изпрати в парламента един от първите свои депутати именно от Павликени, това до голяма степен се дължи на самоотвержената работа на социалистическите дейци, между които свещеник Драганов заема особено място.

Изключително трудно е да пропагандираш социалистическо учение под полско расо. Тук е необходима не само дълбока идейна убеденост, но и твърд характер, непокланит авторитет и огромно влияние сред народните маси, за да устои срещу полицейския терор, невежество и консерватизма на църковните власти.

Свещеник Драганов е притежавал в достатъчна степен та кива качества. Само с това обстоятелство можем да си обясним неувъзможността да бъде уловен или убит от вилнеещите полицейски шайки.

Всички опити за репресии срещу него са срещали решителен отпор на съеляните му, които са викали в своя свещеник „пастир добрий, лудче полагаш душ за овци свои“ (Из писмото, изпратено от жителите на с. Дъсково до Велико Търновския митрополит, във връзка с решението за уловяване на свещеник Драганов).

Големи са заслугите на свещеник Драганов като един от организаторите на многобройните протестни акции във всички павликениски села срещу действията и ангажираните партийни орган. „Работнически вестник“ широко отразяваше външната на селяните от Павликениският край и високо оценяваше дейността на свещеник Драганов и талантите социалистически дейци като организатори на антиправителствените борби в селата.

Свещеник Драганов е една богата надарена и колоритна фигура в нашия обществено-политически живот в последното десетилетие на миналия век и първото десетилетие на XX век.

Назрнал своята сравнително изостанала селска среда и достигнал по пътя на самообразованието до едно научно разбиране на общественото развитие у нас, свещеник Драганов остави на поколенията блестящ пример как трябва да се служи на народа. Неговото дело заслужава едно сериозно и дълбоко изследване.

Похвалит златово си в десетилетни борби срещу буржоазната власт и покусен от първата национална катастрофа, големият патриот и пламенен пропагандатор на социалистическото учение заболява тежко и на 19. XI. 1913 година завършва своя жизнен път в с. Дъсково.

Бълчо САРИЕВ

ПРОДАВАМ лека кола „Шкода“ — „Любен Каравелов“ 25, Велико Търново

Първоделска ТПК „Старши матрос Димитър Атанасов“ Горна Оряховица

ТЪРСИ главен счетоводител Заплащане по шата Справка тел 40-29 и в канцеларията

3-3

Бръснарска ТПК „Хигиена“ Велико Търново ПРОДАВА

моторолен „Ватка“ 150, в движение.

Завод за телефони електродвигатели —

Велко Търново

ПРИЕМА

стругари, фрезисти, шлосери, монтьори, шлайфисти, машинни техники и други с разреди и за ученици. Заводът е оборудван с нова техника, има добре уреден стол и осигурява добро заплащане.

6-6

Важно за предприятията и БТР в окръга

Лабораторията при БТР „Стройпътмаш“ — гара Дебелел извършва по заявки на клиенти изследвания (измерване анализ, оценка) на шум вибрации (в ниско и високо техническо направление и от гледна точка на охрана на труда) осветление, електрически величини, кустно състояние и други.

Справка: телефон 23-01, вътрешен 93 — гара Дебелел, окръг Великотърновски

5-5

От канцеларска към фактическа

готовност за зимата

На обект „Окръжна болница“ — Велико Търново ще се работи и през зимата
★ Подготвят се условия за работата на повече от 100 души ★ Остъкляването на обекта — още нерешен проблем.

Един от големите обекти, на които Промисленият строителен район — Велико Търново ще работи без прекъсване и през зимните месеци, е обект „Окръжна болница“. Това се налага от обстоятелството, че той е пусков в края на идващата година, а през последните месеци на него не беше съсредоточена достатъчно работна ръка, поради което някои подобекти изостават от графика. Като прибавим към всичко това и желанието на инвеститора — Министърството на народното здраве — респективно ОНС — отдел „Капитално строителство“ да увеличи през 1970 г. определената сума за финансиране на строежа, се вижда, че строителните колективи, ако не работят с пълни сили през зимата, ще бъдат изправени пред големи затруднения.

Затова, изхождайки от сегашното състояние на строителството, районното и обектовото ръководство своевременно са приели организационно-технически мероприятия, осъществяването на които ще създаде условия за работа при зимни условия. Преминавайки обаче от канцеларската към фактическата готовност, срещнаха се и първите трудности, които ще забавят ритмичността на строително-монтажните работи още при първите зимни изненади.

Едно от слабите звена в предзимната подготовка е въпросът за отопляването на работните помещения. След като стана ясно, че паровата централа няма да бъде завършена в предвидените срокове и оттам, че

от нея няма да може да се очаква „подаване“ на пара за отоплителни нужди, се реши да се прибегне или до нафтови печки, или до калорифери. Но и този въпрос все още окончателно не е разрешен. Към това следва да се прибави и все още ненаправената асфалтова изолация на покрива (която трябва да стане до края на септември) и трудностите в доставянето на необходимите 1800 кв. м стъкла.

Общо взето, с изключение на паровата централа, по-голямата част от грубите строителни работи са завършени. Приключен е и първият етап на по-голямата част от различните видове инсталации, предстои да се направят и някои проби за тях. В момента се подготвят за работа при зимни условия секторите „В“ и „Г“ на главния корпус. В тях ще могат да се вършат мазаческите работи, фаянсовите облицовки и да се поставят мозайките по стълбищата и подолите. Близо 100 души от спомнатите специалности ще могат да работят пълноценно през студентите зимни дни.

Хубавите октомврийски дни и далечният пусков срок все още действат успокояващо на всички. Досегашната практика на „шурване“, „насищане“ с хора и механизация на някои от пусковите обекти в последните месеци е показвала редица слабости, които за обект като новата Окръжна болница могат да се предвидят отсегга. От това ще спечелят и строители, и монтажници, и инвеститори.

Михаил МАНОЛОВ

ЕДИН ВСЕ ОЩЕ НЕРЕШЕН ПРОБЛЕМ

Заводът за автоматични везни в Лясковец е младо предприятие от един също така млад отрасъл на машиностроенето — приборостроенето. Той работи по твърде съвременна програма — за шестгодишното си съществуване е усвоил тринадесет изделия. Като се има предвид и това, че 85 на сто от продукцията е за износ, личи с колко упоритост и внимание трябва да работи колективът.

Както във всяко младо предприятие и тук има все още нерешени проблеми. Един от тях е стабилизирането на работната ръка — през деветмесечията са приети 176, а са напуснали 101 души.

Вярно е, че в нашия завод има голямо текучество — споделят председателят на заводския профкомист Христо Петров. — Напускат най-често младите, неквалифицирани работни-

ци, изкарати тримесечия стаж като ученици. Те не могат да се справят с производствените задачи, които им се поставят, и напускат. Има и друга причина — в града квартирите са малко, заводът не може да удовлетвори исканията на всички, особено на младите семейства, нуждаещи се от жилища.

На въпроса ми какво прави заводското ръководство за подобряване битовото положение на работниците и тяхното задържане другарят Петров отговори:

— Ръководството на предприятието полага много усилия за решаване на квартирния въпрос. Заводът построи блок с 24 апартамента, а в държавни квартири са настанени други 28 семейства. Но има още много нуждаещи се. Ето защо ще започне строеж на кооперация за работници, които имат вноски в

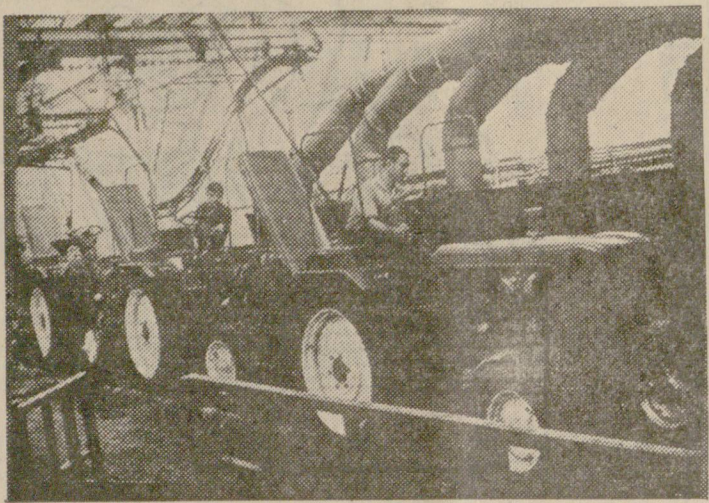
ДСК. Ще я строи бригада на предприятие, а дихите ще изплати заводът. Досега 23 семейства извиха готовност да се включат. Освен това от 1970 година заводът ще построи дървени къщици с по дванадесет стаи и по две легла в стаа, което временно ще облекчи много нови работници.

Заводът за автоматични везни е определен за предприятие-образец. Това предполага решаването на редица въпроси и най-вече въпроса за трудовата дисциплина. За деветмесечното от самоотличия на отделни работници — приетието е загубило 270 човека. Ръководството на завода е взело редица мерки за подобряване на дисциплината. Въведена е пропуск кова система за влизане и излизане от предприятието; на закъснелите като първа мярка са правили предупреждения на сутрешните петминутки. Обикновено това помага. В противен случай към закъсняващите се прилагат по-строги мерки. На събрание е разгледано и открито то писмо на ЦСПС във връзка с трудовата дисциплина. За намаляване на текучеството сред младите работници също са на белаяни мерки.

Като резултат от обединените усилия на всички ръководства и организации през настоящата година в сравнение с миналата година самоотличията са намалели с 30 на сто, загубите от отпуски по болест — с 20 на сто, намалено е с 30 на сто и текучеството.

Още много задачи стоят пред младия колектив и ръководството на Завода за автоматични везни. Разрешаването им зависи от самите тях и е напълно във възможностите им.

Снежана ПЕТРОВА

ХАРКОВ. В тракторния завод „Серго Орджоникидзе“ започна серийното производство на тракторите Т-52. Новият трактор има въздушно охлаждане, осем скорости, мощност 5 конски сили. Още през тази година от конвейера ще слезат около 10 000 трактора.

Пристъпите на валутната война в капиталистическия свят

Последните пет-шест години от икономическото развитие на капитализма са неразрывно свързани с прояви на изострящи се противоречия между най-развитите страни в областта на техните международни платежни и валутни отношения. Тези противоречия съществено са израз на дълбоката криза, обхваща международната капиталистическа валутна система.

Причините за тази криза се коренят в принципите на съвременната международна валутна система на капитализма. Изградена преди повече от четвърт век под диктата на САЩ, фактически тя има в основата си американския долар, вместо за коинто международно платежно средство — златото. Изравняването по значение на долара със златото означаваше предоставянето на изключителни привилегии на американския монополистически капитал да прожектира своята международна експанзия. Създаването на международна валутен фонд (МВФ) — организационната форма на съвременната капиталистическа валутна система, пък позволи на американския монополистически капитал да започне да си служи с долара за своята международна ангажираност и сделки с безценни и продължаващи да се обезценяват платежни средства, а често пъти и без това да се съпровожда с изтичането на реални стойности от САЩ.

Освен изравняването на долара със златото в съвременната международна капиталистическа система действат и друг много важен принцип. Взаимното отнoшение между отделните национални валути е строго определено. Допуска се отклонение само от плюс-минус 1 на сто.

В тези два главни принципа на капиталистическата валутна система, свързани и с превръщането на долара в резервно средство, се крият основанията за големите валутни противоречия между отделните капиталистически страни. Опрелянето за тези противоречия е по-точното положение на капиталистически валути по отношение на долара и променяща

та се степен на зависимост от него.

Преодоляването на военната разруха и последвалото укрепване на икономиките на западноевропейските страни постепенно започна да създава условия за прояви на тези противоречия. Златните запаси на САЩ започнаха да намаляват, намаляваше и доверието в долара. Започна борба за отхвърляне на неговото привилегировано положение. Но в тази борба нямаше последователност.

Откритата борба на Франция и на други негласно подкрепяни в тази страна срещу долара, не беше борба за реално и радикално подобряване на съществувашата международна валутна система на капитализма, а борба за извоюване на благоприятни позиции за самия франк. За това и много скоро валутната война се насочи и срещу френския франк. Затрудненията на френската икономика през 1968 година влошиха значително възможностите на френския износ и златният резерв на Франция започна да се съкращава бързо. Върху Франция се оказваше на тисък от вън, за да девалвира франкът. Главно този натиск се извършваше от ГФР, тъй като западна германската марка беше стабилна, а западногерманският монополистически капитал беше целеше от банкотом на капитали от Франция и други страни в ГФР с оглед да се спечели от евентуалната девалвация на франка, а също и от евентуалната ревалоризация (повишаване на златното съдържание и отношение към долара) на западногерманската марка.

Същевременно и ГФР беше подложена на натиск, главно от Франция, Англия и САЩ, да ревалоризира марката си и по такъв начин да се ограничи предимствата ѝ в областта на външната търговия.

Валутните противоречия на капиталистическите страни и предприеманите палиативни мерки за отстраняването на появляващите се кризи само разкриваха слабостите и неспособността на международната валутна система на капитализма да изпълнява възложените ѝ функции. Нейните несъвършенства и пороци се проявяваха все по-нагледно. В началото на този месец общото събрание на МВФ с решенията си фактически още по-вече приизи ролята на шатския долар, като препоръчва нова разчетна единица като международно платежно средство, която да не е свързана със златото.

Нарастващото недоверие в долара, нестабилното положение на фунта стерлинг и на френския франк породиха огромни спекулативни операции със западногерманската марка. Капиталите напускаха Франция, Англия и други капиталистически страни и се стичаха в ГФР, за да избегнат по-нататъшното обезценяване и евентуално да спечел

лят от ревалоризацията на марката. Огромният прелив на таква „горещи пари“ достигна не познати за историята на капитализма размери. За пет дни през ноември миналата година притокът на чужди капитали достигна фантастичния размер от 2 милиарда долара. В последните дни на септември преди провеждането на изборите в ГФР ежедневно се вливаха по 100 млн. долара чужди капитали.

Разстройството на валутната система на капитализма и войната между отделните национални валути придоби още по-остър и всеобхватен характер. Стремелът да се извличат максимални изгоди от монополистическия капитал на отделни страни накарал западногерманското правителство, без да защита дълженията си към МВФ и Общия пазар, едностранно да се откаже от поддържането на отклонението само от плюс-минус 1 на сто на марката към долара и златото. Така ГФР създаде президент за нарушаване на този втори основен принцип на МВФ, за по-нататъшно детрониране на долара от положението му на международно платежно средство. Наред с това се осигуряваха благоприятни позиции за самата марка, като най-стабилна капиталистическа валута в момента.

Примерът на ГФР, без да прибягва (поне временно) до официална ревалоризация на марката (наблюдателите очакват, че след 21 октомври марката ще бъде ревалоризирана с 6,5 на сто), да допуска свободно определяне на отношението на националната валутна единица към долара и златото беше последван само няколко дни по-късно от френското правителство. Франция също така едностранно се отказва да взема мерки, за да поддържа официалното съотношение на франка с другите валути и златото. Но ако марката бележи покачване на своя курс при това свободно определящо се отношение, то франкът продължава да се обезценява. Френското правителство обаче смята, че така загубите за националната икономика ще бъдат много по-малки, отколкото изкуствено поддържане на зафиксирано отношение на франка.

Взаимоотношенията между развитите капиталистически страни във валутната област в последно време разкриват още по-ярко нарастващата нестабилност и непригодност на платежните от САЩ порядки. Изменилите се икономическа сила на отделните страни води до непрекъснато изостряне на противоречията и борбата между тях.

А това неминуемо влече след себе си по-нататъшно отслабване на капиталистическата система като цяло. В тази обстановка да се търси радикално разрешаване на валутните проблеми на капиталистическите страни е напълно безпечно.

Христо НОКОВ
научен сътрудник

ФУТБОЛЪТ В ЦИФРИ

Зона "Янтра"

„А“ окръжни

футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Локомотив Др — Левски Омуртаг 4:0, Червено знаме — Янтра 3:0 (служебно), Бенковски — Септември 3:1, Локомотив Каспичан — Левски П. Тр. 1:1, Ботев Деб. — Черномонец 1:1, Шаси — Чавдар 3:0 (служебно), Б. Спиров — ДЗЗ 0:1, Автостроител — Левски Ласк. 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Черномонец 22:6 15
2. Локомотив Др. 23:6 13
3. Левски Ласк. 22:10 12
4. Автостроител 17:9 11
5. Червено знаме 15:12 10
6. ДЗЗ 8:7 9
7. Ботев Деб. 14:16 9
8. Локомотив Касп. 14:11 8
9. Чавдар 10:14 7
10. Б. Спиров 8:13 6
11. Левски Омуртаг 6:23 6
12. Левски П. Тр. 10:12 2
13. Бенковски 11:14 5
14. Септември 10:17 5
15. Янтра 7:13 4
16. Шаси 9:19 3

РЕЗУЛТАТИ:

П. Сеновец — Ивайло 2:0, Д. Орхонича — Джуджонича 2:2, Козаревец — Леденик 3:0, Г. Н. село Дичини 3:1, Сашево — Завод 3:3 2:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Ивайло В. Тър. 14:8 9
2. Джуджонича 15:13 8
3. Сашево 15:15 8
4. Завод 33 Ласк. 17:12 7
5. Козарец 16:12 7
6. Раховец 16:9 6
7. Г. Н. село 19:24 6
8. П. Сеновец 14:24 6
9. Дичини 11:16 5
10. Д. Орхонича 13:21 4
11. Леденик 13:21 4

РЕЗУЛТАТИ:

Г. Липница — Дъскот 1:0, Паревец — Алеково 5:4, Оз. могила Недан 4:0, Вардим — Г. Студена 3:2, Бутото — Сухиндол 5:2, Масларево — Д. Липница 2:2.

КЛАСИРАНЕ:

1. Вардим 36:16 14
2. Овча могила 33:9 13
3. Бутото 28:11 13
4. Г. Студена 20:11 11
5. Сухиндол 25:19 12
6. Г. Липница 19:23 10
7. Д. Липница 26:33 8
8. Дъскот 21:25 7
9. Паревец 20:29 6
10. Недан 15:33 5
11. Алеково 15:33 5
12. Масларево 15:33 3

Завод за стоманобетонни изделия „Георги Терзиев“ — Свищов

ТЪРСИ

работници — мъже.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“ при завода.

Селска здравна служба — Килифареве, Великотърновски окръг,

ТЪРСИ

да назначи шофьор на санитарната линейка при здравната служба.

Заплата по споразумение.

Постъпване веднага.

Държавно търговско предприятие — Горна Оряховица

ТЪРСИ

да назначи ОГНЯР на парно отопление с нафтово гориво.

Заплата съгласно щатната таблица. Постъпване веднага. Може и нежител на града.

Окръжно пътно управление —

Велико Търново

ИМА

ваканти длъжности за:

1. Архитект
2. Организатор в РПС — Свищов със средно техническо образование.
3. Технолож в асфалтовия цех — с. Камен със средно специално образование.
4. Началник склад.
5. Монтьори и електромонтьори от IV до VIII разред, като кандидатите от Свищовски, Павликени и Каменски район ще бъдат назначени съответно в асфалтовите цехове Свищов, Бяла черква и Камен.

Справка: „Личен състав“, тел. 60—45.

ДСО „Трансстрой“ — Второ строително управление — Варна, с. Белослав — Варненско

търси за национален обект — пристанище „Варна запад“

1. Зидаро-мазач
2. Бетонджии
3. Изкопчи
4. Арматуристи
5. Металоинженери
6. Водопроводчици
7. Шофьори
8. Автомонтьори
9. Монтьори-строителни машини
10. Електромонтьори

Заплащане по разчетки за строителството плюс допълнително заплащане до 25 процента върху основната заплата за национален обект. Полуване с легните на БДЖ за безплатно пътуване и с намалени такси за храна и настаняване. Справки и молби при „Трансстрой“ — „Личен състав“, с. Белослав — Варненски окръг.

3-1

ТПК „Сградострой“ — Велико Търново

ТЪРСИ

шофьори — 3.
Справка на тел. 24—61.

Държавни захарни заводи — цех за неста дартно оборудване и резервни части — Горна Оряховица

ИМА

свободен капацитет за работа на следните машини:

1. Борверг
 2. Струг ДРЗ 1500X5000 мм
 3. Струг ДЛЗ 1000X6500 мм
 4. Бандажен струг Д= 2500 мм
 5. Машини за динамическо балансиране за детайли с тегло 50—1000 кг.
 6. Хобелмашини.
- Поръчките изпълняваме веднага при високо качество.

3-1

